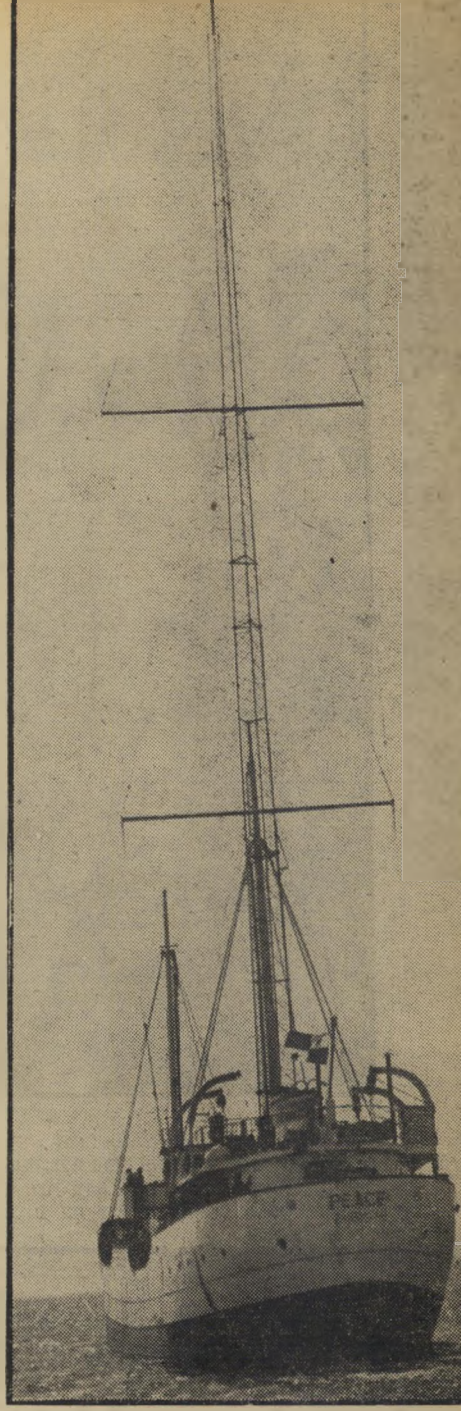

האנטנה

הגבוהה של ארצות השלום, מאפשרת למשדרי תחנת הרדיו שעליה לשדר עד לטווח של 350 קילומטר ביום, וטווח כפול מזה בלילה. בלילות ניתן לראות את האור הכחול שבקצה האנטנה מהחוף הישראלי, מול נמל אשדוד.

(המשך מעמוד 22)

ורתקו להרפתקה הרדיופנית והאנושית יוצאת הדופן הזו הנקראת ארצות השלום. תחנת הרדיו הפיראטית שלנו משרדת בתדר 1540, קרא אייבי נתן אל תוך המיקרופון. "כן, גם אנחנו פיראטים! אבל אנחנו הפיראטים של הישום. אין לנו נשק מלבד ההיגיון וכוח השיכנוע שלנו..."

הדרך אל ספינת הרדיו הפיראטית של אייבי נתן אינה קלה. ארצות השלום, פנמי, נחשבת כטריטוריה זרה. זה גם מה שמקנה לה חסינות. לפי אחת מאמנות ג'נבה, לשדר שידורי רדיו מחוץ לתחום המים הטריטוריאליים של המדינות. משום כך, יציאה אל הארץ כמעט כיציאה למדינת זרה, והיא טעונה אישור של ממשלת הגבולות ושילטונות המכס. למרות זאת התנחלה השבוע תנועה ימית צפונית למדי בין ספינת השלום לבין ה"חוף הישראלי".

ספינות מישמר של חיליהם, וספינות דיג עמוסות עיתונאים וצוותות טלוויזיוניות, הפליגו לעבר הספינה הקטנה, בת 200 הטון המיטלטלת על הגלים בים ה"פתוח מול החוף הישראלי, כדי לחזות באופן אנושי בלתי יאומן.

• תחום המים הטריטוריאליים של ישראל הוא 6 מייל ימיים. יש מדינות, במיוחד בדרום-אמריקה, שתחום המים הטריטוריאליים שלהם מגיע עד 200 מייל ימיים.

אלא שלא הספינה עצמה — ספינת חופים הולנדית לשעבר, שנבנתה בתקופת מלחמת העולם הראשונה ושימשה רוב שנותיה כספינה לניקוי נמלים בנמלי הולנד — היא האטרקציה. גם לא תחנת הרדיו המסוגלת לשדר שידורים בעוצמה של 50 אלף קילואט. האנשים המשיטים אוניה זו ומפעילים את תחנת השידור שלה, "הפיראטים של השלום", הם המספרים את סיפורה של הרפתקה רומנטית זו. במרכזם עומד אייבי נתן (48), הכוח המניע והמוציא לפועל של ספינת השלום.

המפציץ שהפך למטיף

אייבי, ילד פרס, שגדל ותחנך בבית-ספר יסועי בהודו, הפך לטיס בחיל-האוויר המלכותי הבריטי בשלהי מלחמת העולם השנייה. כשהתנדב, בהיותו בן 17 בלבד, לחיל-האוויר ההודי. במילי חמת העצמאות הגיע כמתנדב לישראל, שירת כמפציץ בחיל-האוויר הישראלי. כי שהוא הטיס מטוסי הפצצה מדגם מוסקטו, השתתף אייבי בכמה מההפצצות המפורסמות ביותר של מלחמת-העצמאות. הטייל בין השאר פצצות על קהיר ודמשק. בתום המלחמה הצטרף לארצות, היה במשך שנים רבות קברניט במטוסי החב"ר. כשעזב את ארצות, הקים אייבי, בשיי תוף עם עוד כמה אנשי צוות אוויר את מיוזלת קליפורניה בפסג' דיונגוף במרכז תל-אביב. הפך אותה תוך זמן קצר למר-כז חיי הבוהמה של תל-אביב.

ב-1965 שינה אייבי לפתע את תדמיתו, ניסה להפוך לאישיות פוליטית. הוא רץ ברישמת יחיד בבחירות לכנסת השישית, כשהוא מבטיח לטוס לבדו לקהיר במטוס חד-מונעי שרכש לצורך זה, אם ייבחר כח"כ. הוא זכה אז ב-3000 קולות, לא נבחר, אולם הגשים את הבטחתו. טס ב-1966 לפורט-סעיד, עורר תהודה בינלאומית כשאחת מסוכנויות הידיעות מסרה בטעות כי הוא הופל ונהרג.

חודשיים אחרי מלחמת ששת-הימים טס שוב למצרים, הפעם מקפריסין, מתוך מטרה לנסות להיפגש עם ג'מאל עבד אל נאצר ולשכנע אותו לכרות שלום עם ישראל. כשחזר לארץ, נעצר, נישפט, וריי צה כעבור שנה חודש של מאסר בכלא מעשיהו על יציאה לארץ ארטיב.

רבים לעגו לו ולמבצעיו. כינו אותו דוק-קישוט, מוקיון, סירבו להשתחרר מתדמיתו הקודמת כנער-שעשועים וכבעל מיסעדה. אבל אייבי לא ויתר. הוא חיפש אחר דרך להוכיח כי הרפתקות השלום שלו אינן סתם מעשי-קונדס. אלא ג'סטות תעמולתיות שיש בהן למשוך תשומת-לב ולעורר אנשים לתמוך ברעיון השלום.

תחילה נרתם למיבצע בינלאומי להור שט עזרה לילדי ביאפורה. אחר-כך, ב"מכירה פומבית מקרית באמסטרדם, רכש את ספינת החופים ההולנדית הקטנה, ב"מטרה מוצהרת להפוך אותה לאוניית-שיי דור פיראטית, שתשדר שידורי שלום לישראל ולמדינות ערב. אותה תקופה היה אייבי איש עשיר מאוד במושגים של ה"ארץ. היתה בבעלותו מסעדה משגשגת ב"מרכז תל-אביב, וגלריה לאמנות. אוסף הציורים המקוריים שלו היה אוסף בעל ערך רב. אייבי, מיטבעו אשף של יחסי ציבור, ניסה לעורר תנועה בינלאומית שתגייס כספים ותפעיל את אונייתו. הוא נכשל בכך.

אייבי לא נואש, הוא הפליג לגמל ניו-יורק, ניסה לעורר את דעת-הקהל האמריקנית, מתוך אמונה שצילית לגייס את הסכומים הגדולים הדרושים לרכישת תח"ת שידור ימית.

המיפנה: שביתת רעב

ה"חיה ב-1969. מאז עברה על אייבי שרשרת ארוכה של אכזבות ומפחית נפש. כל ניסיונותיו לגייס כספים עלו ב"הוהו. מיבצעים מיוחדים שערך, כמו ה"פעת אומנים קורנצ'י הול בניו-יורק, ניכ"שלו. אפילו אמצעי התקשורת שתחילה התייחסו אליו כאל קוריוז, הפסיקו להת"עניין בו. תלומד נראה כבלתי ניתן להג"שמה. כל אדם אחר במקומו היה מריס"דיים נבכע. אבל אייבי לא ויתר. האיש, שבמשך שנים ניהל חיי ביובוז ומותרות, שעמד במיד במרכזם של א"רועים חברתיים סוערים, הסתגר בספינת השלום שלו שהלכה והרקבה ליד אחד

המוחים בניו-יורק. כשהוא רעב, קופא מקור, בודד ונשכח. לבסוף עשה אייבי את הצעד הגורלי. ב-1970 מכר את מסעדתו ואת כל רכ"שו בארץ. רכש בכספו שלו את ציוד ה"שידור של האוניה, אבל שוב נשאר לה"כספים על-מנת לשפץ את האוניה, להכ"שירה להפלגה, לצידדה ולשכור צוות שישט אותה. במשך שנתיים וחצי נ"רספות המשך אייבי לנהל מאבק יחיד למען אונייתו, שהגיע לשיאו כאשר שבת רעב במשך עשרה ימים, כשהוא מבטיח לרעוב עד מות אם לא תתעורר דעת-הקהל ואם לא יקבל תרומות שיבטיחו לו להפעיל את הספינה.

ראיון טלוויזיה אחד שנערך עימו ב"תקופה זו חולל את המיפנה. תרומות החלו לזרום. בעלי מיפעלים תרמו לו תקל"רטים, מזון, וציוד אחר. במרץ יכול היה אייבי להפליג לכיוון המזרח התיכון עם צוות של 14 איש, שתי יוגים צהורות ושני חתולים בשם גולדה ואנואר.

חבורה מופלאה של אנשים

ס"פר השבוע פרנסוה בונזון, 50. רב"חובלה הצרפתי של אוניית השלום: "אני כבר רב-חובל 30 שנה. באחד הימים הייתי על אוניית המשא שלי וחזרתי ל"נמל-הבית שלי: מרסיי. כשהתקרבותי אל הנמל, עוד בים הפתוח, הבחנתי בספינה קטנה שהניפה דגלים שפירושם: 'אנחנו בצרה'. התקרבותי אליה, זאת היתה ה"ספינה של אייבי. מצבה היה בכי רע, אה"רי שחצתה את האוקיינוס.

"עורנו להם. התקשרתי עבורם לבקש רשות כניסה לנמל. עורנו להם להגיע. נתנו להם מים ואיפשרנו להם להתקלח על האוניה שלנו. באותו לילה הם ירדו לחוף. כך נפגשתי עם אייבי. בילינו יחד על החוף. תוך כדי כך הוקסמתי מא"שיותו של אייבי. שוחחנו הרבה על רע"יונותיו. פתאום הוא אמר לי מישפט אחד שהדהים אותי: 'תראה כמה אנשים מ"כנים לתתנבד ולהקריב למען המלחמות ואיך אף אחד לא מוכן להקריב כלום למען השלום.' זו היתה אמת כה פשוטה שהיא היממה אותי. כיוון שהקפטן הגור"בגי של הספינה שלו עזב אותו במרסיי, ביקשתי ממנו להצטרף אל האוניה שלו." רב-החובל בונזון אינו היחיד שהתלהב מהרעיון. 14 אנשי הצוות של האוניה, ערב-רב של בני עמים שונים, גילים וט"רפוסים, הם עדות חיה כיצד רעיון מופשט וערטילאי מסוגל ללכד סביבו חבורה של חולמים.

מי שסבור כי זו חבורה של תמהונים או היפסו מחפשי הרפתקות, עשוי לתת"אכזב. צוות הספינה מורכב מחבורה מופ"לאה של אנשים, שכל צי בעולם היה מתברך בהם.

לישון עם השלום

מספר ז'אן מרי, 32. צרפתי, העובד על האוניה כסבת. קריין בשפה ה"צרפתית ושותף סיפונים: "אני מהנדס מיסחרי במיקצועי. עבדתי שנים רבות כ"צלם וכרפרטואר. כאשר שמעתי את הסי"פור של אייבי, זרקתי הכל כדי להצ"טרף אליו ולעבוד עימו."

ביל דנסי, 33, הוא מהנדס רדיו מהור"לנד, האחראי על הצד הטכני של שידורי הרדיו מהאוניה. אומר הוא: "פגשתי את אייבי באמסטרדם. הוא קרא לי וסיפר לי על הרעיון שלו להקים את תחנת קול השלום. הוא הציע לי להצטרף לספינה ושישק ממני לשקול את ההצעה במשך שבוע לפני שאשיב. תוך חמש דקות הסכמתי. שמעתי עליו לפני זה, וברגע ש"פגשתי אותו ידעתי מה תיגיה תשובתי." רוג'ר ביצמן, 25, יליד ניו-ג'רסי, מג"דיר את עצמו כחסר תחנות וכאורח העולם. הוא היה דיג במרוקו, חקלאי באמריקה ומורה בארצות שונות. הוא חזר בדיק ממרוקו כדי לבקר את הוריו, כאשר נתקל באונייתו של אייבי בניו-יורק. "שמעתי שהם זקוקים לעזרה. היה לי קצת זמן פנוי, אז התנדבתי לעזור. אחר-כך הוקסמתי מהאנשים ומהמטרה והחלטתי להישאר."

סיפורם של שאר אנשי הצוות — מטר"ני סמית, הדיסק ג'וקי הטיפוסי, יליד אנגליה, שכבד בתחנות-שידור רבות,

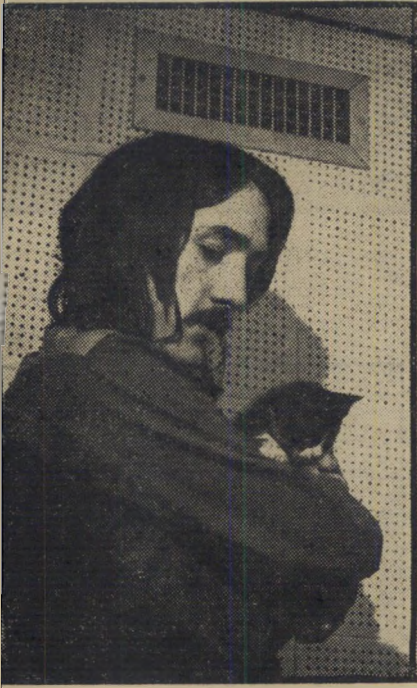
ביניהן תחנת-שידור פיראטית, והיה יכול למצוא את פרנסתו בשקט בכל תחנת שידור בעולם, ועד לפדרו בלו, הימאי הפיליפיני בן ה-36 — הוא דומה. אייבי הוא היתרדי היחיד על ספינתו ואילו את הערבים מייצג זכי, יליד מצרים, הדובר ערבית רהוטה. שהוא מזה שנים רבות אורה צרפתי המתגורר במרסיי.

ספינת השלום ספתיעה לא רק בצוותה, אלא גם במצבה. היא רחוקה מלהיראות כגרונטאה. להיפך. מצוחצחת. צבועה וניקה. היא נראית מטופחת היטב. תנאי החיים והשירות בה, הם נוחים למדי. היא מצויד"דת בכל מיתקני נוחות. מרונות, וסכ"ר לה ציוד ואספקה לשנה שלמה.

שידורי קול השלום הנוכחיים הם ב"בחינת ניסוי בלבד. שכן צוות התחנה טרם הורכב. אייבי מחפש עתה אחרי קריינים, עורכי תוכניות ומגישי תקליטים בעברית וערבית. שיוכלו להפוך את תח"נתו לתחנת-שידור מיקצועית. הוא עומד להגיש תוכניות מוקלטות שיוקלטו על ה"חוף בישראל ובמדינות ערב. לערוך ע"רמותים בין צוותות של מתיחכים בעלי ד"עות שונות. לקיים על האוניה פסטיבלים בינלאומיים בהשתתפות אמנים ידוע"שם שהבטיחו כבר את ביאם, כמו ג'ון לנון, פיט סיגר ואחרים.

הבעיה היחידה שנתורה היא בעיית ה"כסף. באוניה יש עתה דלק לתשעה ח"רשים. אוכל לשנה שלמה. אבל, הפעלת האוניה, כולל דמי-הכיס לאנשי הצוות, מס"תכמת בסכום של 10 אלפים דולר לח"ר. דש. אמצעיו של אייבי כיום מאפשרים לו להפעיל את האוניה עוד חודשיים—שלושה ללא בעיות. הוא מקווה ששידור"ריו יעוררו תהודה ושהתרומות יתחילו לזרום אליו ויאפשרו לו להפעיל את האו"ניה ותחנת השידור.

"אנשים צריכים להבין", אמר אייבי, "שזאת אינה תחנת-שידור הפרטית שלי."

גולדה

היא חתלתולה קטנה, המשמשת כחיית ש"שועים לאנשי הצוות של האוניה, יחד עם אחיה הוכר, הנושא את השם: אנואר. "לוא גולדה ואנואר האנשים", אומר ה"דיסק ג'וקי טוני, "היו מתנהגים כמו גולדה ואנואר החתולים, היה השלום מושג זמנ".

אינני מתכוון להפיץ מעליה את הרעיו"נות שלי. היא עומדת לרשות כל בני-האדם החיים באיור. למי שיש מה להגיד, מה להציע, מה לתרום — התחנה פתוחה בפניו. אני לא תמים לחשוב ששידורי התחנה ישכנעו את מנהיגי המדינות לכ"רות שלום. אבל יעורו של קול השלום הוא להכשיר את הלבבות — ליצור את בני הרקע להבנה ולשיתוף, ולאץ את בני העמים הנלחמים באיור לא לשכוח ש"קיימת גם האפשרות של השלום."

מי שסבור כי עתה — משהוכיח כי הגשים את ההבטחה שנתן לפני ארבע שנים להביא את אוניית-השידור שלו אל חופי ישראל ולשדר מעליה שידורי שלום — יחוג אייבי את ניצחונו, ישדר תקופה קצרה וייעלם כשם שהופיע, פשוט אינו מכיר אותו. העקשנות של האיש הזה, התי"מסרותו ונכונותו לחקריב את עצמו למען אידאל צרף, עשויות עוד לחולל הפתעות.